

מסורת הש"ס

(א) פ"י שהפועלים בני חמה
העיר יודעים מהנה הנהר.
הרב המנהיג (ב) פ"י
המנהיגים חופרי חמה,
(ג) וז"ל מהמנהיגים יעבדו,
(ד) ב"ק קמ"ז: לעיל י.
(ה) פ"י ח"ט: קדוש ח.
ד"ה מלה שג"ל, (ו) ולעיל
י"ד ב"ק קמ"ז, (ז) ואלעזר
רש"י, (ח) ויקרא כה'.

הנהגות הב"ח

(א) ח"ט: ד"ה ואלעזר
וכי' ורמ"ג דסו"ר:
(ב) כ"ד ואלעזר שם כמה
שלא חולקים שם:

גלין הש"ס

(א) ויקרא כה' כי עבדי הם ולא עבדים
לעבדים ומהכא יליף לה "בפ"ק
קדושין (דף כ"ג): פשיטא. דכי
גמרי שני סלעים הוא דשקלי:

הנהגות הגר"א

(א) ג"מ ויהי (לח) חל"מ:
(ב) שם בא"ד ואלעזר ר"ב בשעת
פשיטת חל"מ:

מוסף רש"י

פועל יכול לחזור בו
אפילו בחצי היום. שאני
שלו עבד שאם לא נעזב
לו שבו ממנו וילך לחזור
בו יחזור בו ורש"י י.

השוכר את האומנין פרק ששי בבא מציעא

עו.

עין משפט
נר מצות

י"ב א מ"י פ"ט מה' שירות הלכה ו' סמך
ש"ס פ"ט ט"ז מ"מ פ"י
ש"ס פ"ט כ' (ר"ב אלפס)
כ"ב מ"י ש"ס ט"ז פ"י דף קפ"א:
פ"ט א:
כ"ב ג' ד' מ"י ש"ס הלכה
ז' סמך ש"ס ט"ז פ"י:
כ"ב י' ד' ט"ז מ"מ פ"י
ש"ס פ"ט ה':
כ"ב ח' ט' ט"ז פ"י ש"ס
פ"ט ו':
כ"ב ג' מ"י ש"ס הלכה ד'
ש"ס פ"ט ח"מ:
כ"ב פ"ט פ"ט ד':
כ"ב פ"ט מ"י ש"ס ט"ז פ"י
ש"ס פ"ט ה':

דאגר אגורי דלולא ואתא פסידא דפועלים. משמע
הכא דהלכה כרבה דליכא מאן דפליג ומימה דלמך נמי
שאלו (בגין דף עד: וש"ס ד"ה רבה) ההוא דלמך ליה לארסיה
כ"ע דלו תלמא ושקלי ריבעא ואלו דלי ארבעה ושקול תלמא למך

פסידא דפועלים לא סיירא לארעיה מאורתא
פסידא דבעל הבית ויהיב להו כפועל במל
ואמר רבא דהאי מאן דאוגר אגורי דלולא
ואתא מטרא פסידא דפועלים אתא נהרא
פסידא דבעל הבית ויהיב להו כפועל במל
ואמר רבא דהאי מאן דאוגר אגורי דלולא
ופסק נהרא בפלגא דיומא אי לא עביר
דפסק פסידא דפועלים עביר דפסק (א) אי
בני מתא פסידא דפועלים לאו בני מתא
פסידא דבעל הבית ואמר רבא דהאי מאן
דאגר אגורי לעבדתא ושלים עבדתא
בפלגא דיומא אי אית ליה עבדתא דניהא
מינה (א) יהיב להו א"נ דכותה מפקד להו
דקשה מינה לא מפקד להו ונותן להם שכרן
משלם אמאי דילתיב להו כפועל במל כי
הקאמר רבא ב"באכלוש דהו כפועל דאי לא עביר
חלשי אמר מר שמיך להם את מה שעשו
כיבד היה יפה ששה דינרים נותן להם סלע
קא סברי רבנן יד פועל על העליונה: או
יגמרו מלאכתן וישלו שני סלעים: פשיטא
לא צריכא דאייקר עבדתא ואימרו פועלים
ואול בעל הבית ופייסניהו מהו דתימא מצו
אמרי ליה כי מפייסין אדעתא דמפת לן
אאגרא יקמ"ל דאמר להו אדעתא דשרחנא
לכו באכילה ושתיה: סלע נותן להם סלע:
פשיטא לא צריכא ד"דול עבדתא מעיקרא
ואגריניהו בטפי וזוא (א) ולסוף אייקר עבדתא
וקם בטפי וזוא מהו דתימא אמרי ליה טפי
זוא אמרת לן טפי וזוא הב לן יקמ"ל דאמר
להו כי אמרי לכו טפי וזוא דלא הוה קים לכו
השתא קים לכו: רבי דוסא אומר שמין
להן את מה שעמדת להיעשות היה יפה
ששה דינרים נותן להם שקל: קסבר יד
פועל על התחתונה: או יגמרו מלאכתן
וישלו שני סלעים: פשיטא לא צריכא ד"דול
עבדתא ואימר בעל הבית ואול פועלים
ופייסניהו מהו דתימא מצי אמר להו אדעתא
דבצירתו לי ימאגריי יקמ"ל דאמרי ליה
אדעתא דעבידנן לך עבדתא שפירתא:
סלע נותן להם סלע: פשיטא א"ר הונא
בריה דרב נתן ללא צריכא דאוליו איניהו
גביה וזוא מעיקרא ולסוף זל עבדתא מהו
דתימא בציר וזוא אמריתו לי בציר וזוא
יהבינא לכו יקמ"ל דאמרי ליה כי אמרנא לך
בבציר וזוא דלא הוה קים לך השתא קים לך
אמר רב הלכה בר' דוסא ומי אמר רב הכי
יוהאמר רב פועל יכול לחזור בו אפילו בחצי
היום וכי תימא שאני ליה לרבי דוסא יבין
שכירות לקבלנות ומי שאני ליה ויהתניא
השוכר את הפועל ולחצי היום שמע שמת
לו מת או שאחוזתו חמה אם שכיר הוא
נותן

פסידא דפועלים לא סיירא לארעיה מאורתא
פסידא דבעל הבית ויהיב להו כפועל במל
ואמר רבא דהאי מאן דאוגר אגורי דלולא
ואתא מטרא פסידא דפועלים אתא נהרא
פסידא דבעל הבית ויהיב להו כפועל במל
ואמר רבא דהאי מאן דאוגר אגורי דלולא
ופסק נהרא בפלגא דיומא אי לא עביר
דפסק פסידא דפועלים עביר דפסק (א) אי
בני מתא פסידא דפועלים לאו בני מתא
פסידא דבעל הבית ואמר רבא דהאי מאן
דאגר אגורי לעבדתא ושלים עבדתא
בפלגא דיומא אי אית ליה עבדתא דניהא
מינה (א) יהיב להו א"נ דכותה מפקד להו
דקשה מינה לא מפקד להו ונותן להם שכרן
משלם אמאי דילתיב להו כפועל במל כי
הקאמר רבא ב"באכלוש דהו כפועל דאי לא עביר
חלשי אמר מר שמיך להם את מה שעשו
כיבד היה יפה ששה דינרים נותן להם סלע
קא סברי רבנן יד פועל על העליונה: או
יגמרו מלאכתן וישלו שני סלעים: פשיטא
לא צריכא דאייקר עבדתא ואימרו פועלים
ואול בעל הבית ופייסניהו מהו דתימא מצו
אמרי ליה כי מפייסין אדעתא דמפת לן
אאגרא יקמ"ל דאמר להו אדעתא דשרחנא
לכו באכילה ושתיה: סלע נותן להם סלע:
פשיטא לא צריכא ד"דול עבדתא מעיקרא
ואגריניהו בטפי וזוא (א) ולסוף אייקר עבדתא
וקם בטפי וזוא מהו דתימא אמרי ליה טפי
זוא אמרת לן טפי וזוא הב לן יקמ"ל דאמר
להו כי אמרי לכו טפי וזוא דלא הוה קים לכו
השתא קים לכו: רבי דוסא אומר שמין
להן את מה שעמדת להיעשות היה יפה
ששה דינרים נותן להם שקל: קסבר יד
פועל על התחתונה: או יגמרו מלאכתן
וישלו שני סלעים: פשיטא לא צריכא ד"דול
עבדתא ואימר בעל הבית ואול פועלים
ופייסניהו מהו דתימא מצי אמר להו אדעתא
דבצירתו לי ימאגריי יקמ"ל דאמרי ליה
אדעתא דעבידנן לך עבדתא שפירתא:
סלע נותן להם סלע: פשיטא א"ר הונא
בריה דרב נתן ללא צריכא דאוליו איניהו
גביה וזוא מעיקרא ולסוף זל עבדתא מהו
דתימא בציר וזוא אמריתו לי בציר וזוא
יהבינא לכו יקמ"ל דאמרי ליה כי אמרנא לך
בבציר וזוא דלא הוה קים לך השתא קים לך
אמר רב הלכה בר' דוסא ומי אמר רב הכי
יוהאמר רב פועל יכול לחזור בו אפילו בחצי
היום וכי תימא שאני ליה לרבי דוסא יבין
שכירות לקבלנות ומי שאני ליה ויהתניא
השוכר את הפועל ולחצי היום שמע שמת
לו מת או שאחוזתו חמה אם שכיר הוא
נותן

אנו לסלע דהוא פחות מכדי
אי אפשרי בפחות מכן שהי
קבלע נהרית: שכירות. שכיר יוס:
עבדים לעבדים אכל בקבלנות אין זה עבד אלא לעצמו ורבי דוסא בקבלנות מיירי כדקמי קיבלו קמה לקלור ודבר בשכיר יוס:
נותן

יד פועל על העליונה. כלומר
איהנה על התחתונה כדקאמר
מה שזרין לשכור פועלין ביוקר:
רב

דגבי שכירות חל"מ להאי טעמא דעבדי הסי ולא
איהנה על התחתונה כדקאמר
מה שזרין לשכור פועלין ביוקר:
רב

